

NO FUTURE

η κρατική πολιτική για την πάρτη μας

30 ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ η ελληνική κοινωνία έμεινε να ζει με πατριωτισμό και ακόρταγο φιλοπατρισμό. Και τώρα έρχεται ο λογαριασμός.

ΑΦΟΥ ΣΑΚΑΤΕΥΤΗΚΑΝ μπλόκο μυαλά, ο μόνος που μπορεί να πατήσει στα πόδια γύρω μας είναι το κράτος, ξέσβησε κι αριστερό, όπως το κάνει τα τελευταία 12 χρόνια. Διπλό!

-Να καταλαβαίνουμε την «οικονομική κρίση» σαν κακία της κυρίας Μέρκελ και να ριχνάμε μεούτζες στο Σύνταγμα!

-Να ακούμε «προσφυγική κρίση» και να χειροκροτάμε τα στρατόπεδα κράτησης μεταναστών και τις ΜΚΟ!

-Να μας λένε ότι ο «κοινωνικός» είναι η εκδίπλωση της φύσης και να παίρνουμε για θεραπεία εξεκριβώσεις μεταξύ σπας και πειθάρκηση!

-Να σκάνε «κλιματική και ενεργειακή κρίση» σαν αποπέλασμα πολιτικής «τρέλιν» άεσταύρων, ώστε να εδουλώσουμε λιγότερα σε φαστφά, ούτως ή άλλως που να βρούμε και μισό να (ρεβάζουμε! Κάτσε απήντι κυρίας ρεύμα, λοιπόν, και κόνε προσευξές!

ΕΝΤΟΜΕΤΑΞΥ, θα μας ταΐζουν κάθε μέρα τηλεοπτικά εγκλήματα για να περιμένουμε να μας λύσει το πρόβλημα η αστυνομία!

ΑΦΟΥ ΛΟΙΠΩΝ μας έχουν κάνει να πιστεύουμε ότι δεν έχουμε μέλλον παρά μόνο μέσα από σωρές και επιδόματα, κοβάδες και κόμματα, σε ζωές πειθαρχίας απ' το σχολείο και το σπίτι μέχρι τη δουλειά και τον δρόμο, μας βομβαρδίζουν ακατάπαυστα με τις πιο απίθανες εκστρατείες τρόμου και σενάρια καταστροφής.

ΑΥΤΗ Η ΚΡΙΣΗ όμως είναι μία και περνάει πάνω απ' τα δικά μας τομάρια – της εργατικής τάξης. Το ξεζυμώσιμο των μεταναστών εργατών, η παλεμική οικονομία, η αστυνομία, οι αδόνες και οι «ειδικοί» (ώς, κλέμα, ενέργεια και πάει λέγοντας), είναι όλα τους πλευρές μιας και μόνο αναμολόγητης πραγματικότητας.

ΑΥΤΟΣ Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ εδώ και αιώνες γυρίζει με βάση τη δική μας εργασία μας και τις δικές τους εθνικές ιδεολογίες, δηλαδή τον τρόπο που τα αφεντικά μας εξμηρηστρούν τα συμφέροντά τους χωρισμένα σε κράτη και διακρατικούς ανταγωνισμούς.

ΑΝ ΤΟ ΘΥΜΙΣΟΥΜΕ αυτό στον εαυτό μας συνέχεια, μπορεί και να βρούμε απ' τον βούρκο στον οποίο μας κιάσανε και μας κιάσανε. Το εθνικό συμφέρον δεν είναι δικό μας. Στην προετοιμασία των κρατών για πόλεμο, θα πρέπει να οργανωθούμε μαζί με άλλους που περνάνε το ίδιο ζόριο με εμάς... γιατί ούτως, μέλλον δεν επιφυλάσσεται για όλους μας!

ANTIFA

Για επικοινωνία μαζί μας γνώμες, ανταποκρίσεις και κριτικές μη διστάσετε! Στείλτε μας στο antifa_ngt@yahoo.com
Τα υπόλοιπα θα τα μαθαίνετε και από εδώ <https://antifa-ngt.espivblogs.net/>

editorial

Ενώ τα λεφτά με τα οποία βγάζουμε τον μήνα είναι όλο και πιο λίγα, ό,τι είναι ακόμα στη θέση του γύρω μας – βασικά το κράτος, ο μεγάλος εργοδότης και κορηγός – υπάρχει χάρη στην άφθονη σύγχυση που κυκλοφορεί στην ελληνική κοινωνία, τις ιδεολογίες που τρώμε με το κουτάλι, κάποια παλιά ψυχοτεχνικά τρικ διάδοσης μαζικού φόβου που δοκιμάζονται ανά χρονιά, εξάμηνο, μήνα, βδομάδα και μέρα, την παλιά καλή συνήθεια στις αλυσίδες μας, τις πιο γελοίες από ποτέ ιδέες της πατρίδας και της θρησκείας, τη γενικευμένη απαισιοδοξία, την υπεράσπιση των ατομικών και συλλογικών συμφερόντων όσων βολεύονται με τις παρούσες ισορροπίες στον κόσμο και, βέβαια, την αδύνατη σκέψη φαντασίωσης ύπαρξης έστω μιας εναλλακτικής καθημερινότητας.

Θα βγάλουμε τον «δύσκολο χειμώνα», ανάλογο του 1942(!), για τον οποίο μας προετοιμάζουν; Ή θα καταλήξουμε με σβηστά φώτα, άδειο ψυγείο και κιλιάδες ευρώ λογαριασμούς; Θα πάμε από την τελευταία παραλλαγή του κόβιντ ή τους πυραύλους που ετοιμάζει ο σουλτάνος; Θα πέσει κομήτης στη γη ή θα μας προλάβει ο πυρηνικός όλεθρος; Θα πάμε από κατανάλωση πλαστικού που το τρώμε μέσα απ' τα ψάρια που το τρώνε μέσα απ' τη θάλασσα που πετάμε τα σκουπίδια μας ή από το γεγονός ότι κοιμόμαστε λιγότερες από 7 ώρες την ημέρα; Οι εκστρατείες τρόμου οργανώνονται αρμονικά στα επιτελεία των τηλεοπτικών ή διαδικτυακών συμβουλίων και όλοι ψωνίζουν απ' τον ίδιο πάροχο, το κράτος! Οι εκστρατείες τρόμου στοχεύουν στο μυαλό, γυρεύουν να απομονώσουν τον καθένα μας και να τον θέσουν ενώπιον του φόβου του θανάτου ή και κάτι πολύ χειρότερου, ενός συλλογικού ολέθρου. Τα άτομα νιώθοντας τη μηδαμινότητά τους, αναμένουν τον οργανωμένο συλλογικό προσάτη, τα κράτη, να τους σώσουν από οτιδήποτε απειλητικό. Η ιδεολογία δεν κάνει μόνη της τη δουλειά.

Ενώ μπαίνουμε ρητά πλέον σε μια εποχή παγκοσμίου πολέμου οι εξαρτημένοι μισθολογικά απ' το κράτος είναι πιο πολλοί από ποτέ: 2,5 εκατομμύρια οι συνταξιούχοι, ένα εκατομμύριο δουλεύει σε κρατικές υπηρεσίες και σε προγράμματα χρηματοδοτούμενα απ' το κράτος, ενώ αγνοούμε πόσες εκατοντάδες κιλιάδες δουλεύουν στον ιδιωτικό τομέα που παίρνει επιχορήγηση απ' το κράτος. Βάλτε στο λογαριασμό και περίπου ενάμισο εκατομμύριο ανήλικα ανθρώπινα θηλαστικά στην Ελλάδα που αναμένουν να τραφούν απ' τους ίδιους μισθούς (με τις γνωστές εξαιρέσεις της παιδικής εργασίας).

Ούτως ή άλλως τα κράτη έχουν τη δυνατότητα να ακούγεται η φωνή τους – δηλαδή οι εξηγήσεις τους για τον σημερινό κόσμο – καμπάνα! Το έκαναν από πάντα και το πράγμα πια έχει μετουσιωθεί σε ένα υπολογισίμο βάρος μέσα στον εγκέφαλο του καθενός. Και όταν, στο πρόσφατο παρελθόν, το κεντρώο-δεξιό κράτος αντιμετώπισε κάτι προβληματάκια να περάσει τη γραμμή του, ευπρόσδεκτη και σωτήρια υπήρξε και η προσπάθεια του αριστερού του εαυτού. Πόσο μάλλον, λοιπόν, το πετυχαίνουν τώρα σε μια εποχή που αποδεικνύονται σαν ο μόνος εργοδότης και ταυτόχρονα ρυθμιστής του κόστους ζωής. Το NO FUTURE, το μηδενικό μέλλον είναι από μόνο του καλός δείκτης προσαρμοσμού και για την ευθυγράμμιση στις κρατικές αφηγήσεις για το τι δεν πάει καλά σήμερα.

Αυτές οι αφηγήσεις δεν θέλουν και πολύ παιδεμα. Είναι κατά κύριο λόγο εθνικές. Τόσο για την σκέπη οικονομική κρίση («τα μνημόνια!») όσο και για την ενεργειακή φταίει οι ξένοι, τους οποίους χάρην ποικιλίας εκπροσωπούν η Γερμανία, η Ολλανδία κτλ, ενώ σε σταθερό φόντο – και για λόγους εθνικής συσπείρωσης – πρέπει να παίζει η Τουρκία. Οι εθνικές αφηγήσεις (οι άτιμοι οι ξένοι μας επιβουλεύονται και θέλουν το κακό μας!) ήταν αρκετές το 2015 να βγάλουν τον ΣΥΡΙΖΑ και κυβέρνηση. Απ' το 2015 και έπειτα ζούμε σε μια νέα ταχύρρυθμη μετάβαση. Ο πρόσφατος απειλητικός ξένος, οι μετανάστες, απέγιναν η χρυσή ευκαιρία να γλιτώσει η Ελλάδα την πλήρη κατάρρευση. Στη λεγόμενη «μεταναστευτική κρίση» το αριστερό κράτος έβαλε μπρος το

κύριο αντιρατσιστικό του επιχειρήμα: οι μετανάστες θα φέρουν λεφτά. Και φέρανε. Λεφτά απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση για στρατόπεδα. Λεφτά από μαύρη εργασία σε χωράφια και αλλού. Λεφτά για νεκραναστημένα ξενοδοχεία στα οποία θα έμεναν οι «πρόσφυγες». Οι λύσεις αυτές παγιώθηκαν πλέον. Λίγο η ανάγκη για «σιτάρκεια» (sic) στο περιβάλλον της παγκόσμιας κρίσης, λίγο το ότι δεν μπορεί ακόμα να γίνει μια βίαιη αναδιάρθρωση της εργασίας για τους Έλληνες, ακόμη και η δεξιά του κράτους, η *Καθημερινή* αναγνωρίζει ότι θέλει 600.000 εργάτες μετανάστες για να τα βγάλει πέρα η οικονομία. Ακόμα χειρότερα για τα επικοινωνιακά της επιτελεία η δεξιά φαίνεται να αγκάλιασε ακόμη και το δεύτερο και τελευταίο αριστερό, αντιρατσιστικό επιχειρήμα: οι μετανάστες αυτοί να αρχίσουν να γίνονται Έλληνες! Θα λυθεί και το δημογραφικό...

Τα τελευταία δύο χρόνια πάντως και ενόψει του ότι οι εθνικές ερμηνείες δεν είναι από μόνες τους επαρκείς σε κοινωνίες καλοζωισμένες εδώ και μισό αιώνα που τώρα απαιτούνται απ' αυτές θυσίες, εμφανίστηκαν και οι νέες ερμηνείες: να σώσουμε τη φύση, να σώσουμε με την υγεία του πλανήτη. Από τον «κορωνοϊό» που πλασαρίστηκε σαν η εκδίκηση της φύσης για την ντόλτσε βίτα που κάναμε γενικώς όλοι μαζί τόσα χρόνια στη Δύση, μέχρι την «κλιματική και ενεργειακή κρίση» που ήρθε σαν αποτέλεσμα πολιτικής «τρελών δικτατόρων» (του Τραμπ που δεν πιστεύει στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και του Πούτιν που απλά είναι μαλάκας), τα διάφορα κράτη κατάφεραν να επιβάλουν μια σειρά πειθαρχιών – που ονομάζονται νέες συνθήκες – από τη μάσκα μέχρι τώρα τον ρυθμιστή του κλιματιστικού και ένας σκασμός άλλες τρελές ιδέες έρχονται.

Η πολιτιστική βιομηχανία ακολουθεί κατά πόδας τις νέες-παλιές ιδεολογίες για να συντονιζόμαστε. Έχετε προσέξει που αυξάνονται και πληθύνονται οι ταινίες με υπερ-ήρωες; Στις ταινίες με υπερ-ήρωες στα τελειώματα του Ψυχρού Πολέμου και στην αυγή της νέας εποχής που σήμερα ωριμάζει, οι κακοί ήταν δύσμορφα τέρατα, το αυθεντικό κακό, ενώ οι καλοί ήταν «συμπεριληπτικοί» (sic). Ο δυτικός καπιταλισμός βλέπετε γιόρταζε την οριστική του (όπως φαινόταν τότε) ηγεμονία. Το απλοποιημένο good Vs bad έδωσε στη συνέχεια τη θέση του σε πιο περίπλοκες ιδεολογικές επεξεργασίες. Για παράδειγμα, στην ταινία *Logan* (το 2017), ανασύρεται μια ιστορία του Γούλβερν στην οποία οι καλοί είναι μια παρέα ανήλικων υπερ-ηρώων που μεγάλωσαν μέσα σε ένα εργαστήριο στο Μεξικό –ανήλικων μεταναστών στην πραγματικότητα– και προσπαθούν να περάσουν κυνηγημένα προς τον Καναδά, ενώ στο ρόλο του κακού είναι το ίδιο το κράτος. Στους *Avengers: Endgame* (το 2019), ο κακός της ταινίας, ο Thanos, σαν άλλος μαλθουσιανός δαρβινιστής εξοντώνει τον μισό πληθυσμό της γης γιατί οι άνθρωποι δεν έχουν τις παραγωγικές πηγές για να ζήσουν όλοι και θα καταλήξουν σε αιώνες πείνας και πολέμου! Σε κάθε μία απ' αυτές τις ταινίες αντιστέκονται οι υπερ-ήρωες, κάποιοι καλλίγραμμοι τύποι και τύπισσες με υπερδυνάμεις, οι οποίοι – συμβολικά – αναπαριστούν κάποιους από μηχανής ηγέτες, ή στην καλύτερη γενικώς τους μετανάστες, τις γυναίκες, τον λαό!

Εμείς βέβαια σήμερα παίρνουμε τις ηλίθιες συμβουλές αν κρυώσουμε εν μέσω ενεργειακής κρίσης να γίνουμε χειμερινοί κολυμβητές ή να φοράμε διπλό πουλόβερ μέσα στο σπίτι γιατί το κράτος μας δεν θέλει απλά να μας εξοντώσει! Η πραγματική ζωή απ' την άλλη δεν έχει λησυστρασιόν εξώφυλλο, δεν έχει εμάς με υπερ-δυνάμεις αλλά ούτε και το κράτος παντοδύναμο. Έχει Άδωνη Γεωργιάδη και Γιώργο Κατρούγκαλο, ουρά στο σούπερ μάρκετ και στο νοσοκομείο, vouchers.gov.gr, μια καθημερινότητα με πάνοπλους μπάτσους, εντατική δουλειά ή συνεχή επισφάλεια, και ναβατζήδες με άκρες στο κόμμα και το τοπικό αστυνομικό τμήμα.

Αυτή η χώρα, όπως και όλες οι άλλες, εδώ και αιώνες γυρίζουν με βάση τη δική μας εργασία μας και τις δικές τους εθνικές αφηγήσεις, δηλαδή τον τρόπο που τα αφεντικά μας εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους χωρισμένα σε κράτη και διακρατικούς ανταγωνισμούς. Αν το θυμίζουμε αυτό στον εαυτό μας συνέχεια, μπορεί και να βγούμε απ' τον βούρκο στον οποίο μας χώσανε και μας κλωτσάνε. Τα εθνικά συμφέροντα δεν είναι δικά μας. Στην προετοιμασία των κρατών για πόλεμο, θα 'πρεπε να οργανωθούμε μαζί με άλλους που περνάνε τα ίδια ζόρια με εμάς... γιατί όντως, μέλλον δεν υπάρχει για όλους μας!

Αυτά είπε πάνω-κάτω η συνέλευση του antifa negative κωλλώντας την αφίσα της δίπλα σελίδας στο κέντρο και σε γειτονιές της Αθήνας τον Οκτώβριο του 2022 και αναμένοντας τον «δύσκολο χειμώνα» που το κράτος μας, μας υπόσχεται..

